

NADDANY (3) *part praet pass pf*

naddany (2), **naddan** (1).

Pierwsze a jasne, drugie w formie złożonej jasne, w niezłożonej pochylone.

sg m N naddany (1). ◇ A naddan(e)go (1). ◇ n A (praed) naddāno (1) [może impers praet od NADDAĆ]. ◇ [pl A subst naddan(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Dodany ponad miarę; dołożony (2) : Superadditus, Náddány/ in Bibliis tantum *Mącz* 433d.

naddany nad co (1): Supernumerarium, Co nád lidźbę náddano. *Mącz* 253b.

a. [O gruntach położonych i wymierzonych poza zasadniczym łanem lub włóką [ku czemu]: Ogrody thak yako łzą łthara dawna załzadzone mayą bycz dzierzany thym ogrodnykom y zagony kthore łzą kv nym naddane. *ZapWpol* 1548, 9/51.]

2. Obdarzony [czym] (1) :

Szereg: »ozdobiony i naddany« (1): máiąc ia opifác Dworzániną bez Ale/ ozdobionego/ y náddanego thym włytkim/ czo ludzie chwałą: náyduię tho być bárzo rzecz potrzebną *GórnDworz* D4.

Synonimy: **1. dołożon; 2. obdarowany, obdarzony.**

Cf **NADDAĆ**

KCh